

přímo dívka navrhla, aby jela do Prahy a dala si pomoci — jak je známo z porotního líčení s Brožovou. A nabídla dívce k tomuto účelu také peníze. Když se dívka nemohla k takovému činu odhodlat, tu paní Křepínská jí řekla: „To tak dnes dělají všecy, kam by se došlo, kdyby všecko se bralo tak úzkostlivě.“

Ze soudních spisů o případu Marie Brožové je zjištěno, že paní Křepínská se tehdy k tomuto činu doznala. Přiznala, že Marii Brožovou naváděla k cestě do Prahy a že jí dala 1000 Kč na zaplacení lékaře za nedovolený zákrok. Nyní však paní Marie Křepínská popírala, že by byla slečnu Brožovou naváděla k onomu zákroku. Práví: „On, syn, byl uzavřený, s ničím se mi nesvěřoval.“

A předstupuje Marie Brožová. Je jednoduše, ale vkusně oblečena už podle jarní módy, na živůtku má kytičku fialek. V bledém obličejí jsou znaky utrpení a prudké, neústupné a snad i démonické povahy. Vypadá starší, než je, a to je zcela pochopitelné — po tom, co bylo.

„Vy jste Marie Brožová, 24letá, z Českého Brodu. Byla jste nedávno souzena před porotou...“

„Ano.“

„Proč?“

„Pro ten případ.“

„To nám musíte říci, pro jaký případ!“

Svědčce tiše a zastřeným hlasem odpovídá: „Že jsem střelila na Křepínského.“

„Kde žijete teď?“

„U rodičů.“

„Máte svědčit o tom, že vás Marie Křepínská naváděla k tomu, abyste se zbavila následků těhotenství a že vám dala k tomu účelu peníze. Zákon vzhledem k tomu, že výpovědi mohla byste po případě i sobě způsobiti hanbu, anebo výpověď vaše mohla by mít za následek, že by třeba proti vám znovu mohlo býti zavedeno šetření, dává vám právo, vzdáti se svědectví. Chcete tedy svědčeti?“

Opět tak tiše práví svědkyně: „Nepřeji si svědčeti...“

Ta, které byl zastřelen syn, sedí na židli; má nepříjemné oči, pohled panovačný a takový, který studí; nemá asi přítelkyni. A před ní stojí ta, která jí zabila syna. Obě ženy se chrání na sebe byt jen pohlédnout. Ale Marie Brožová učinila, co mohla. Ačkoliv v jejím srdci nemůže býti lásky k obžalované, snad ani k celému světu, který jí nedal prožít mládí a první lásku šťastně a radostně, přece prokázala matce toho, s nímž tak krutě zúčtovala, značnou službu.

Senát odchází k poradě. Tu přichází i starý manžel obžalované paní Křepínské. Líbí jí a hladí. Je to pěkné; jsou to evangelií, lidé s vyspělou rodinnou a kulturní tradicí.

A pak senát paní Marii Křepínskou osvobozuje, jelikož jediná svědkyně, která tu padá na váhu, vzdala se svědectví.

Víme, že senát rozhodl přesně podle zákona; pak ale bylo zbytečno hájiti Křepínskou tak zvláštním způsobem, jak to učinil její obhájce Dr. Bouček, který končil svou obhajobu slovy, že obžalovaná zaujímá v Českém Brodě význačné společenské postavení, že vystupuje v nejlepší tamní společnosti a proto tedy má býti osvobozena...

Případ Marie Brožové je tedy skončen

úplně. Dívce z její první lásky a z jejího mládí zůstala jen ta kytička fialek. Stačí to k novému životu?
—ý.

Dohra pražského porotního procesu.

(Zemský trestní soud v Praze.)

V tomto porotním období byl osvobozen hostinský J. Sesták z Vrbna, kterému byla kladena za vinu nedokonaná vražda na milenci své ženy obchodníku Václ. Fialovi. Tehdejší porotní líčení, o němž jsme zevrubně referovali v č. 9. „Soudní Sině“, jasně ukázalo, jaký kabrňák je Václav Fiala. Je otcem dvou dětí, má ženu, ale to vše mu nevádí, aby nerozvrátil manželství Šestákových, s nimiž bydlil pod jednou střechou. Tento záletný obchodník kužemi neměl nic jiného na práci, nežli rozsévati neštěstí, a to se mu u Šestákových podařilo v míře vrchovatě. Hrozil Šestákové ženě i jejímu muži zabitím a odděláním. Vyhržoval jí, jestliže řekne něco svému manželu o milostném poměru, který s Fialou na jeho nátlak udržovala, že ji zastřelí. „Koukej“ — hrozil při jedné příležitosti — „koukej, takhle ti trochu smáčknu krk a bude po tobě jako po kotěti. Zastřelím tvého muže před tvýma očima a pak tebe.“

Tyto a podobné výhrůžky na adresu Šestákových pronášel i v hospodě, kde ukazoval revolver, a vyhrožoval i jiným osobám. Mimo to, když Sesták učinil na něho oznámení, přemlouval jeho ženu ke krivému svědectví, jinak že ji odpraví.

Zaloba na něho před senátem v. r. dra Hladíka vznesená vinila jej ze zločinu nebezpečného vyhrožování, svádění ke krivé výpovědi a přestupku zbrojního patentu.

Dostal tři měsíce těžkého žaláře bezpodmínečně.

Zalobu vedl stát. zást. dr. Sudoma.

Mezi svědky se vypravovalo, že Fialova manželka, rádná žena, zadala již o rozvod svého manželství na základě skutečnosti, zjištěných při porotním líčení proti hostinskému Šestákovu.

Ale měl by tak učiniti i dobrácký Šesták, neboť i proti jeho ženě toho vyšlo na jeho dost a dost...

Volební pivo.

(Krajský soud v Plzni.)

V celé republice měly zemské a krajské soudy v posledních dvou měsících plně ruce práce s hostinskými, kteří v den před volbami a v den voleb do parlamentu dne 15. listopadu 1925 čepovali pivo a jiné lih obsahující nápcje. U některých soudů ještě nejsou vyřízeny všechny žaloby toho druhu. Praxe všech soudů sjednotila se na trestech vězení v trvání od tří do 14 dnů, téměř vesměs podmínečně, poněvadž hostinští bývají lidmi zachovalými a mají i pověst dobrou. O několika zajímavých případech jsme také přinesli referáty.

Ale případ nad jiné zajímavý rozhodován byl minulý týden u krajského soudu v Plzni. Plzeňští hostinští, právě jako jiní a jako většina obyvatel, těžce nesli prohibiční zákon,